

[Sundbo.]

land for at paase, at de rigtige Folk bliver ansat ved Redningsvæsenet, og at Materiellet bliver passet. Skal han ikke det, kan han undværes. Skal han bo her i København, kan vi godt ophæve Embedet. At have en Mand, der skal være Redningsbestyrer, boende her, er der ingen Mening i.

Korsgaard: At det omtalte Ændringsforslag er meget vigtigt, turde jo fremgaa deraf, at saa vidt man kan skønne, gaar alle Partier i Stykker paa det. At det ogsaa paa anden Maade er meget vigtigt, fremgaa af, at et Medlem har fundet Lejlighed til at sige, at det, at vi har givet Tilslutning i Finansudvalget til dette Forslag, viser, at Finansudvalget overskridder sin Kompetence. Det er jo ogsaa en betydningsfuld Ting, men det er nu en anden Historie, som Kipling siger, saa det maa vi vist hellere lade ligge til en anden Gang.

Hvad der kan være en Bevægkraft i en saa overordentlig vigtig Ting som den, vi her taler om, kan være forskelligt. Det kan være politiske Hensyn, og var der lidt at tjene politisk ved det, er vi jo som Politikere indstillet paa lidt af hvert; men da nu de 4 Partiers Repræsentanter deroppefra hver især siger, at Kontoret skal blive i Skagen, er der i og for sig ingen berettiget Antagelse for, at det vil give nogen politisk Forskydning, om man stemmer til den ene eller den anden Side. Der kunde derfor formentlig være nogen Grund til at se væk fra det politiske og holde os til det saglige — vi har jo under en tidligere Debat her i Tinget hørt, at samtidig med, at man er Politiker, kan man godt være saglig. Jeg ved det ikke, men der er nogen, der siger det. Jeg vil da antage, at man kan bedømme Sagen ud fra et sagligt Synspunkt, og vi har jo haft en Kommission, som enstemmigt har sagt, at Kontoret skal til København. Denne Kommission har formentlig talt baade paa Redningsvæsenets Vegne og paa deres Vegne, der skal reddes, og da den Side af Sagen formentlig kan antages at have nogen Interesse, vil jeg henstille, at man bøjer sig for Sagkundskaben og flytter til København, idet man i øvrigt gaar ud fra, at Verden staar nok endda, og at Skagen heller ikke gaar helt fallit, om den kommer af med 2 eller 3 Mand, hvor mange det er.

H. F. Ulrichsen: Den højtærede Forsvarsminister begyndte med at sige, at

man ikke burde anvende Talemaader i denne Sag, og derefter nævnte han, at man havde omtalt det, der skete, som Redningsvæsenets Flytning, til Trods for at han maatte kunne se, at det var en Talemaade af den mest udprægede Art, idet ingen mente, at hvis man talte om Fyrvæsenets Flytning, betød det, at Fyrtaarnene blev flyttet et eller andet Sted hen.

Den højtærede Forsvarsministers Hovedargument var stadig Kommissionens Betænkning. Vedrørende denne kunde jeg have Lyst til at sige, at der er vist ikke Spor af Tvivl om, at Redningsbestyrerens personlige Indflydelse har spillet sin Rolle, idet en stor Del af de Folk, der sad i denne Kommission, var afhængige af Redningsbestyreren, som alle vidste ønskede at komme bort fra Skagen. Men det, der i øvrigt var Kommissionens Hovedbetragtning, har den højtærede Forsvarsminister anført og anført meget klart, nemlig at de trafikale Forbindelser til Skagen ikke var gode. Jeg har imidlertid klart paavist, at de trafikale Forbindelser til Skagen siden den Tid er blevet fuldstændig ændrede, saa dette Kommissionens eneste Argument kan overhovedet ikke bruges nu.

Kommissioner kan undertiden enes om mærkelige Ting. Man enedes om at flytte Kontoret ikke til København, men til Aalborg, til en By, der har akkurat de samme trafikale Forbindelser, som Skagen nu i dette Øjeblik har, en By, som ikke har Spor med Redningsvæsenet at gøre, et Sted, hvor Redningsbestyreren overhovedet ikke vil faa nogen Kontakt med det praktiske Redningsvæsen.

Til Belysning af Forholdet mellem det nørrejydske og det østdanske Redningsvæsen skal jeg efter Strandingsstatistikken anføre, at saadant noget som 90 pCt. af Strandingerne foregaar ved den jydske Vestkyst.

Endelig skal jeg sige til den højtærede Forsvarsminister, som, da han kom ind paa det saglige, talte om Tilsyn med Baadene og bemærkede, at det, der var Redningsbestyrerens Opgave, var at tale med Opsynsmændene ved Redningsstationerne om Baadenes Anvendelse, at det er jo netop det, som bedst foregaar, naar Redningsbestyreren bor og lever ved Vestkysten. Den rent tekniske Inspektion kan Redningsbestyreren, der jo ikke er teknisk uddannet, ikke foretage, ligegyldigt hvor han saa bor.

I Tilslutning til, hvad det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen udtalte, vil jeg